

ויברך אלהים את נח. רבי חזקיה פמח, (תחלים ל) לדוד משכיל אשרי נשוי פשע כסוי חטא. פסוק זה באrhoהו, אבל פסוק זה נתבאר בסוד החקמה. שהרי שנינו, בעשרה מני נשבח שבחדוד את הקדוש ברוך הוא, ואחד מהם הוא וחד מניינו משכיל. והוא דרגה אחת מתוך מאותן עשר. ודוד התקין עצמו בטרם שמתירה עליו הדרגה זו.

אשרי נשוי פשע, שהרי בשעה שהקדוש ברוך הוא שוקל חטאים וזכיות של בני אדם של אותו ראי [שאותו] משקל שפצד החטאים עליהם, ואזום האחרים, הזכיות שהן במשקל אחר, מכריעות למטה - וזה נשוי פשע.

כשי חטא - בשעה שהדין שורה בעולם, שיתה מכפה שלא ישלט עליו המשחית, כמו שהיא לנוכח שכפה אותו הקדוש ברוך הוא מאותו חטא שהמשיך עליו אנשים על העולם. שפין שחתא זה השפיע אדם על העולם, שאר הבריות שולטות, וכן אנשים פולח מכם, והעולם לא התקין בתקונו. ולכן פשיטא נח מהטהה, ברכו קדוש ברוך הוא, שפטוב ויברך אלהים את נח ואת בניו וגו.

ונאתם פרו ורבי. בברכות הללו לא נמצאו נקבות, אלא את נח ואת בניו, אבל נקבות הפסוק לא אמר. אמר רבי שעמוץ, ואם כלל של הזכרים והנקבות אחד. ועוד, את נח - לרבות את אשתו. ואת בניו - לרבות גנובותיהם.

ולכן פחטוב ואם פרו ורבי, לעשות תולדות מכאן ולהלאה שרצו בארץ. שרצו הארץ. וכך נמן להם מקדוש ברוך הוא שבע מצוות אורייתא לוז ולכל דאות אבטרייה, עד

ויברך אלהים את נח. רבי חזקיה פמח (תחלים ל) לדוד משכיל אשרי נשוי פשע כסוי חטא.rai קרא דא ברזא דמכתא אוקמיה, אבל קרא בעשרה זיני שבחה שבך קודשא בריך הוא וחד מניינו משכיל. והוא דרגה חד מאונן עשרה. ודוד התקין גרמיה עד לא ישרי עליי hei דרגא.

אשרי נשוי פשע, דהא בשעתא קדשא בריך הואatakil חובי זוכו זכין דבנין נשא דההוא (ר"א בר מהו) תיקלא דבستر חובי מספלקין זאנין אוחרני זכין דאנון בתיקלא אחרא מבריעין לתפא דא הוא נשוי פשע.

בסי חטא בשעתא קדינא שרא בעלה מא דיהא מחייב דלא ישלוט עליי מחייב, כמה דהוה לנח דכפי ליה קדשא בריך הוא מההוא חטא דאמיש עלייה אדם על עלםא. דכיוון חטא דא אנגיד אדם על עלםא, שאר ברין שלטאן ובר נש דחיל מנוייו ועלםא לאatakין בתקוניה. ובגין לכך בד נפק נח מתיבתא קדשא בריך הוא ברכיה. דכתיב ויברך אלהים את נח ואת בניו וגוי:

ואם פרו ורבי. בהני ברכאנ לא אשתקחו נוקבי, אלא את נח ואת בניו, אבל נוקבי לא אמר קרא. אמר רבי שםעון ואם כללא דרכורי (דף ע"ב) ונוקבי בחדא. ותו את נח לאסגאה נוקביה. ואת בניו לאסגאה נוקבי דלהון.

ובגין לכך כתיב אתם פרו ורבי למביד תולדות מכאן ולהלאה שרצו בארץ. ובהכא יהיב לוז קדשא בריך הוא שבע פקודי אורייתא לוז ולכל דאות אבטרייה, עד